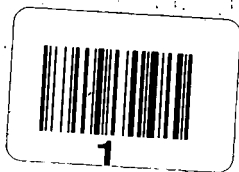

רשומות

קובץ התקנות

3 במאי 1956

601

כ"ב באייר תשט"ז

עמוד	
742	תקנות הפיקוח על קידוחי מים (סדרי הדין), תשט"ז—1956.
742	תקנות חיסון בהמות (גמרת), תיקון, תשט"ז—1956.
743	תקנות מחלות בעלי חיים (מחלת הפה והטלפים), תיקון, תשט"ז—1956.
743	צו מס הרכוש החקלאי (בנינים תעשייתיים), תשט"ז—1956.
744	צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של נהריה), תיקון, תשט"ז—1956.
744	צו תעריף המכס והפטור (מס' 19), תשט"ז—1956.
746	צו הפיכת קרקע מסוג "מתרחה" לסוג "מירי".
746	צו ההגנה (שימוש במים עיליים), תשט"ז—1956.

מדור לשלטון מקומי

747	צו המועצות המקומיות (מועצה-אזורית תמר), תשט"ז—1956.
751	חוק עזר לחולון (רשימות לאופניים), תשט"ז—1956.
753	חוק עזר לחיפה (קביעת מספרים לבנינים), תיקון, תשט"ז—1956.
753	חוק עזר לראשון לציון (פיקוח על כלבים), תיקון, תשט"ז—1956.
754	חוק עזר לגבעת עדה (אגרת תעודת אישור), תיקון, תשט"ז—1956.
754	חוק עזר לגדרה (היטל עינוגים), תיקון, תשט"ז—1956.
755	חוק עזר לעיר יורעאל-עפולה (אגרת תעודת אישור), תיקון, תשט"ז—1956.
755	חוק עזר לעמק הירדן (אגרת העברת מקרקעים), תשט"ז—1956.
756	חוק עזר לראמה (תברואה), תשט"ז—1956.

חוק הפיקוח על קידוחי מים, תשט"ו — 1955

תקנות בדבר סדרי הדין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 (ג) לחוק הפיקוח על קידוחי מים, תשט"ו—1955, י
סעיף 28 לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947, וסעיף 10 לפקודת בתי משפט (הוראות
מעבר), תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. הנדרות בתקנות אלה —
„שופט שלום” — שופט השלום כאמור בסעיף 11 לחוק;
„בקשה” — בקשה שהוגשה על פי סעיף 11 לחוק.
2. הנשח בקשה (א) הבקשה תהיה בצורת בקשה בדרך המרצה.
(ב) לבקשה תצורף הצהרה בכתב של נציג מנהל עניני המים לשם אימות העובדות
המשמשות יסוד לבקשה.
3. שמינת הבקשה הבקשה תישמע תוך שלושים יום מיום הגשתה.
4. תחולת תקנות על הדיון בפני שופט שלום יחולו תקנות הפרוצידורה בבתי משפט השלום, 1940, וכן
תקנות לתיקון סדרי הדין בדיון אזרחי, תשי"ב—1952, בשינויים המחוייבים לפי
הענין.
5. השם לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפיקוח על קידוחי מים (סדרי הדין), תשט"ו—1956”.

פנחס רוזן
שר המשפטים

י"ד באייר תשט"ז (25 באפריל 1956)
(חמ 73742)

1 ס"ח 182, תשט"ו, עמ' 84.
2 ע"ר 1047, חוס' 1 סס' 1012, עמ' 224.
3 ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 7, עמ' 17.
4 ע"ר 1040, חוס' 2 סס' 078, עמ' 20.
5 ק"ת 283, תשי"ב, עמ' 1130.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר חיסון בהמות נגד גמרת

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945, וסעיפים 14 (א)
ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:
1. תיקון תקנה 4 בתקנה 4 לתקנות חיסון בהמות (גמרת), תשי"ג—1953, במקום „100” יבוא „150”.
 2. השם לתקנות אלה ייקרא „תקנות חיסון בהמות (גמרת) (תיקון), תשט"ז—1956”.

קדיש לוז
שר החקלאות

י"ג באייר תשט"ז (24 באפריל 1956)
(חמ 73824)

1 ע"ר 1045, חוס' 1 סס' 1457, עמ' 155.
2 ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.
3 ק"ת 363, תשי"ג, עמ' 1110.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר חיסון בהמות נגד מחלת הפה והטלפים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 8 לתקנות מחלות בעלי חיים (מחלת הפה והטלפים)³, תבוא תקנה זו:

„אגרת חיסון 8. בעד הרכבת חיסון נגד מחלת הפה והטלפים על ידי פקיד וטרינרי ישולמו אגרות לפי כמות חומר החיסון שנכלל בהרכבה כמצויין להלן ובשיעור הנקוב לצדה:

שיעור האגרה בלירות	הכמות במיליגראם
0.750	5
1.—	10
1.250	15

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (מחלת הפה והטלפים) (תיקון)”, והשם תשט"ז—1956.

קדיש לוז
שר החקלאות

י"ג באייר תשט"ז (24 באפריל 1956)
(חמ 73826)

¹ ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1577; ק"ת 510, תשט"ו, עמ' 805.

פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942

צו בדבר שיעור המס בעד בנינים תעשייתיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 (1) (ב) לפקודת מס הרכוש החקלאי, 1942¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. השיעור לפיו יושלם מס הרכוש החקלאי בעד כל בנין תעשייתי לגבי השנה המתחילה ביום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955), יהא חמישה-עשר אחוזים למאה מהשווי השנתי הנקי של הבנין, שיחושב בהתאם לסעיף 9 לפקודה.
2. לצו זה ייקרא „צו מס הרכוש החקלאי (בנינים תעשייתיים)”, תשט"ז—1956.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ח' באייר תשט"ז (19 באפריל 1956)
(חמ 72361)

¹ ע"ר 1942, תוס' 1 מס' 1182, עמ' 9.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו בדבר שינוי האזור העירוני של נהריה

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (2) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:
- בתוספת לצו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של נהריה), תשט"ז—1956, במקום החלקות 19 עד 53 יבואו החלקות 16 עד 53.
 - תחילתו של צו זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).
 - לצו זה ייקרא "צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של נהריה) (תיקון), תשט"ז—1956".

תיקון תוספת

תחילה

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ו' באייר תשט"ז (17 באפריל 1956)
(חמ 723504)

¹ ע"ר 1940, חוס' 1 סס' 1005, עמ' 218.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 585, חש"ו, עמ' 514.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

- בתוספת 4 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 (להלן — התוספת), במקום הפרטים 299, 419, 453 ו-495, יבואו פרטים אלה:

החלפת פרטים

מספר הפרט	תיאור הסחורה	היתירה	שיעור המכס	
			פרוט	למי ערר
229	מלט —			
	(א) מורטלנד אפור	קילוגרם	57	30%
	(ב) לבן	קילוגרם	200	
	(ג) מלט אחר			50%

¹ ע"ר 1937, חוס' 1 סס' 714, עמ' 183.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 10, חש"ט, עמ' 154.
⁴ ק"ח 447, תשי"ד, עמ' 764.

מספר הפרט	תיאור הסחורה	היחידה	שיעור המכס	
			פרומה	לפי ערך
419	מצרכים רפואיים ודנטליים— (א) כלים ומכשירים רפואיים (Apparatus and Instruments) וחלקיהם היסודיים (ב) מכשירים מיוחדים לטכנאי שיניים וחלקיהם היסודיים (ג) אביזרים וחמרים מיוחדים לצרכים רפואיים או דנטליים, שלא פורטו במקום אחר (ד) שפופרות רנטגן (ה) תחבושות רפואיות, לרבות פלסטרים רפואיים שלא פורטו במקום אחר		23%	
453	מכונות חישוב ומטמיסטיקה הפועלות כשיטת כרטיסי ניקוב וחלקיהן		35%	
495	חוטים (Thread) של משי טבעי או של משי מלאכותי		23%	
			35%	
			20%	
			45%	

הוספת פרטים

2. בתוספת יווספו פרטים אלה:

451	מכונות להטבעת בולים (Postage Franking Machines)		20%	
673	קרונדירה גרור — לצורך פרט זה „קרונדירה“ — המרכב לרבות הארונות והציוד הסניטרי הבנויים בתוך החלקים או הקירות והמהווים חלקים בלתי נפרדים מהם		35%	
8717	אבנים יקרות מלאכותיות ופינתיות לרבות אבני זכוכית ופנינים מלאכותיות		60%	

השם

3. לצו זה ייקרא „צו תעריף המכס והפטור (מס' 19), תשט"ז—1956“.

ט' באייר תשט"ז (20 באפריל 1956)

(חמ 72801)

לוי אשכול

שר האוצר

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 68.845 מטר מרובע, הידוע כחלקות 5, 6, 32, 33, 45, 310, 311, 313, 314 בגוש 6637, שייך מונים, והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג „מתרוכה“ לפי שטרות 4801, 4802, 4803 מיום 27 במרס 1936 ושטרות 5559 מיום 13 בספטמבר 1933 ו-1934/54 מיום 10 בפברואר 1954 מהווה דרכים ציבוריות (להלן — הדרכים הקיימות) ;

והואיל ובתכנית המפורטת הנקראת „תכנית מס' R/188 — של יד המעביר אגודה שיתופית לשיכון בע"מ“, שההודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי 1947, חוספת 2, מס' 1579, עמ' 740 (א), נקבע שיש לחסום את הדרכים הקיימות ;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת הדרכים הקיימות מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפנים בדרכים הקיימות, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת ;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, כי הדרכים הקיימות בשטח של 68.845 מטר מרובע יהפכו לסוג „מירי“ וירשמו בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

פ נ ח ס ר ו ז נ

שר המשפטים

ד' באייר תשט"ז (15 באפריל 1956)

(חם 70130)

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2238 ; ע"ר 1030, חוס' 2 מס' 608, עמ' 381.
² ע"ר חש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

תקנות ההגנה, 1939

צו בדבר שימוש כמים עיליים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 46 לתקנות ההגנה, 1939, אני מצווה לאמור :

1. בצו זה —

„מים עיליים“ — מימיהם של כל הנהרות, הפלגים, המעינות, האגמים ושאר מקווי המים הטבעיים ;

„מפעל“ — מיתקן המשמש לשאיבת מים עיליים או להטייתם מאפיקם הטבעי, לרבות כל מבנה, תעלה וסכר ;

„בעל מפעל“ — לרבות אדם שבידו השליטה, הפיקוח או החזקה על מפעל ;

„המנהל“ — מנהל עניני המים במשרד החקלאות, לרבות אדם שהמנהל העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי צו זה, כולן או מקצתן.

2. לא יקים אדם מפעל ולא יגדיל ספיקת מפעל קיים ולא יעשה כל פעולה העלולה להביא לשינוי בכמות המים העיליים ובזרימתם, אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

¹ ע"ר 1030, חוס' 2 מס' 614, עמ' 548.

הנדרות

הקמת מפעל

3. המנהל רשאי לתת היתר, לסרב לתתו, להתלותו, לכלול בו תנאים ולהוסיף עליהם וכן לשנותם.
4. בעל ההיתר חייב למלא אחרי תנאי ההיתר.
5. (א) בעל מפעל יגיש למנהל תסקיר אחת לשלושה חודשים על פעולות המפעל בהתאם למיפרט שהמציא לו המנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש מבעל מפעל פרטים נוספים על אלה שבמיפרט.
(ג) בעל מפעל ישיב על כל פרט שבמיפרט או שנדרש למסרו על ידי המנהל, תשובה מלאה ונכונה.
6. (א) המנהל רשאי בכל עת להיכנס לכל מפעל או לכל מקום שהוא סבור שקיים בו מפעל ולבדוק אם קוימו הוראות צו זה.
(ב) לא יפריע אדם למנהל במילוי תפקידיו לפי תקנות אלה.
7. (א) מפעל הקיים ביום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) יראוהו כאילו הוקם לפי היתר בהתאם להוראות צו זה.
(ב) בעל מפעל הקיים ביום הפרסום יודיע עד יום ו' בתמוז תשט"ז (15 ביוני 1956) למנהל, ת"ד 43, תל אביב-יפו, על מקום הימצאו המדויק של המפעל וימסור לו פרטים מלאים ונכונים על פעולתו וצידודו של המפעל.
8. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (שימוש במים עיליים), תשט"ז—1956“.
- צ ב י נ ו י מ נ
רשות מוסמכת
- ט' באייר תשט"ז (20 באפריל 1956)
(חם 739200)

מדרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו לחקמת מועצה אזורית תמר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

„נכסים“ — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים, למעט רחוב;

„בעל“ — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה כל שהיא מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאינו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, להוציא אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;

„ישוב“ — מקום מהמקומות ששמותיהם נקובים בחלק א' של התוספת בטור א' ;

„ישוב שיתופי“ — קיבוץ, קבוצה או מושב עובדים, לרבות ישוב אחר שלפחות תשעים למאה מתושביו, שהם בני שמונה עשרה ומעלה, מאוגדים באגודה שיתופית להתישבות ושהמועצה מכירה בו כישוב שיתופי לצורך צו זה ;

„תחום הישוב“ — השטח המתואר בחלק א' של התוספת, בטור ב', לצד שמו של אותו ישוב ;

„מועצה“ — המועצה האזורית תמר ;

„תחום המועצה“ — כל תחומי הישובים המתוארים בחלק א' של התוספת, בטור ב', והשטח המתואר בחלק ב' של התוספת ;

„צו עמק הירדן“ — צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית עמק הירדן), תש"י—1949 ;

„השר“ — שר הפנים או אדם שהוסמך על ידיו לצורך צו זה.

2. מכרזים בזה כי תחום המועצה יתנהל על ידי מועצה מקומית שתיקרא „המועצה האזורית תמר“.

הכרזה על מועצה
מקומית תמר

3. (א) רצה השר לשנות פרט מפרטי התוספת, יימלך תחילה בדעת המועצה.

(ב) פנה השר למועצה בהצעת שינוי כאמור בסעיף קטן (א), תודיע המועצה על כך תוך שלושה ימים לועדים המקומיים שבתחומה.

(ג) כל ועד מקומי זכאי, תוך שבוע ימים מיום קבלת ההודעה, להגיש למועצה בכתב את הערותיו בדבר השינוי המוצע.

(ד) המועצה תעביר לשר, תוך עשרים ואחד יום מיום פנייתו של השר כאמור בסעיף קטן (ב), את חוות דעתה יחד עם הערות שנתקבלו מהועדים המקומיים, והשר יעיין בכל אלה ויכריע לפי שיקול דעתו.

(ה) הוראות הסעיפים הקטנים (ב), (ג) ו-(ד) יחולו גם במקרה שהשינוי נדרש על ידי המועצה.

שינויים בפרטי
התוספת

(ו) לא ענתה המועצה תוך המועד שנקבע בסעיף קטן (ד), יתפרש הדבר כהסכמת המועצה לשינוי המוצע.

4. (א) השר יקבע את מספרם של חברי המועצה הראשונה וימנה אותה.

(ב) הישיבה הראשונה של המועצה הראשונה תתכנס על פי הזמנת השר והוא ישב בראשה וינהלנה עד שייבחר ראש המועצה.

(ג) המועצה הממונה תכהן עד שתיבחר מועצה נבחרת ראשונה.

מועצה ראשונה

5. מועצה נבחרת תהא מורכבת מצירי הישובים שייבחרו לפי הוראות צו זה.

6. (א) ישוב זכאי לשלוח למועצה ציר אחד לכל מודד כללי שבמספר בוחריו הרשומים בפנקס הבוחרים ולעודף העולה על מחצית המודד הכללי ; ישוב שמספר בוחריו אינו מגיע כדי מודד כללי זכאי לציר אחד.

(ב) בסעיף זה —

מועצה נבחרת

מספר הבוחרים
בכל ישוב

„מודד כללי“ — מספר הבוחרים המקנה לישוב זכות לשלוח ציר אחד למועצה ;

„עודף“ — מספר הבוחרים שנותר לאחר חילוק כל הבוחרים בישוב למודד הכללי.

(ג) המודד הכללי ייקבע מפעם לפעם על ידי השר, לאחר שיימלך בדעת המועצה.

⁸ ק"ח 40, תש"י, עמ' 140.

(ד) פנה השר למועצה בהתאם לסעיף קטן (ג), תפרסם המועצה הודעה על המודד הכללי שיש בדעתה להציע לשר, ותציין בה, שכל אדם מעונין זכאי, תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה, להגיש לה בכתב את הערותיו להצעתה.

(ה) המועצה תעביר לשר את הצעתה ואת ההערות שנתקבלו עקב פרסום ההודעה כאמור, והשר יציין בכל אלה ויכריע לפי שיקול דעתו.

(ו) קבע השר המודד הכללי, יפרסם הודעה על כך.

ישוב שנוסף
אחרי הבחירות

א6. הוקם ישוב חדש בתוך תחום המועצה או סופח ישוב לתחום המועצה לאחר הבחירות או לפני הבחירות והישוב אינו רשאי להשתתף בבחירות למועצה, רשאי השר למנות, לאחר התייעצות עם המועצה והישוב ועם גופים ציבוריים שלדעתו יש להם נגיעה בדבר, ציר לאותו ישוב במועצה.

מועד הבחירות
וכהונת המועצה

7. (א) בחירות למועצה יקוימו ביום שיקבע השר, ובלבד שבין מועדי שתי בחירות לא יעברו יותר מארבע שנים.

(ב) עבר המועד הקבוע לבחירות ולא קוימו בחירות בשום ישוב מאיזו סיבה שהיא, יצווה השר על קיום בחירות מיד לאחר שחלפה אותה סיבה. לא קוימו בחירות כאמור באחד הישובים או בכמה מהם, תצווה ועדת הבחירות, שנבחרה לפי סעיף 10, על קיום הבחירות. (ג) עבר המועד שנקבע בצו ועדת הבחירות ולא קוימו בחירות, תודיע ועדת הבחירות לשר על כך.

(ד) לאחר קבלת הודעה מועדת הבחירות כאמור, רשאי השר, לאחר התייעצות עם המועצה ועם גופים ציבוריים שלדעתו יש להם נגיעה בדבר, למנות ציר או צירים לאותו ישוב מבין אנשי אותו ישוב הזכאים להיבחר, ורואים ציר זה או צירים אלה כאילו נבחרו על ידי אותו ישוב.

(ה) אין רואים מועצה כנבחרת אלא לאחר שנבחרו או מונו הצירים של כל הישובים שבמועצה.

(ו) מועצה קיימת תמשיך בתפקידה עד שתיבחר מועצה חדשה.

תחולת הסעיפים
8 עד 35 לצו
עמק הירדן

א7. הסעיפים 8 עד 35 לצו עמק הירדן כנוסחם ביום פרסומם ברשומות יהיו סעיפים 8 עד 35 גם לצו זה.

ראש המועצה
וסגניו

36. (א) המועצה תבחר, בישיבה הראשונה אחרי היבחרה או אחרי התמנותה, באחד מחבריה כראש המועצה. המועמד לראשות המועצה שיקבל את מספר הקולות הגדול ביותר יהיה ראש המועצה. קיבלו כל המועמדים מספר קולות שווה, או שחלק מהם קיבל מספר קולות שווה והשאר מספר קולות קטן מזה, תוכרע הבחירה בין המועמדים, שקיבלו מספר שווה של קולות, על ידי הגרלה שתיערך בו במקום בהנהלתו של יושב ראש הישיבה. היה היושב ראש עצמו מועמד לראשות המועצה, תיערך ההגרלה בהנהלת חבר המועצה שהיא תמנהו לכך. לא קוימו את ההגרלה כאמור, יזמין השר בהקדם האפשרי ישיבת מועצה וישוב בראשה ויקיים את ההגרלה.

(ב) ראש המועצה יעשה כל האפשר שהחלטות המועצה יוצאו לפועל כדין ושכל הוצאה של המועצה תהא בהתאם לתקציב או על פי דין המתיר את ההוצאה.

(ג) המועצה רשאית לבחור מבין חבריה בסגן ראש המועצה או בסגנים אחדים.

(ד) נמנע מראש המועצה מלפעול, או שנתפנה מקומו, ימלא הסגן את מקומו; אם יש יותר מסגן אחד — הסגן שהמועצה תבחר בו לשם כך, ובאין סגן — חבר המועצה שהיא תבחר בו לשם כך.

(ה) ראש המועצה וכן סגן ראש המועצה ימשיך בכהונתו כל עוד הוא חבר המועצה וכל עוד לא התפטר או לא הועבר מכהונתו על פי החלטת רוב חברי המועצה בישיבה שנקראה במיוחד לענין זה, אולם ראש המועצה היוצאת ימשיך בכהונתו עד שייבחר ראש המועצה הנכנסת.

(ו) סגן ראש המועצה, חבר המועצה או עובד המועצה רשאי למלא את התפקידים ולשמש בסמכויות של ראש המועצה במידה שתפקידים וסמכויות אלה הועברו אליו על ידי ראש המועצה, באישור המועצה, אם באופן כללי ואם לענין מסויים או לסוג מסויים של ענינים.

(ז) המועצה תודיע לשר על כל בחירה, התפטרות או העברה מכהונה לפי סעיף זה והוא יפרסם הודעה על כך ברשומות.

37. ראש המועצה, וכן סגן ראש המועצה הממלא את מקומו בהתאם לסעיף 36 (ד) או הממלא תפקיד ומשמש בסמכויות של ראש המועצה שהועברו אליו בהתאם לסעיף 36 (ו), רשאים לקבל מקופת המועצה משכורת — לאחר שהמועצה תחליט על כך — בשיעור שייקבע על ידי השר.

משכורת ראש
המועצה וסגנו

37א. הסעיפים 38 עד 94 לצו עמק הירדן כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 38 עד 94 גם לצו זה.

תחולת הסעיפים
38 עד 94 לצו
עמק הירדן

95. (א) בועד מיוחד של ישוב שאיננו ישוב שיתופי יהיו לא פחות משלושה ולא יותר מתשעה חברים.

הרכבו של
ועד מקומי,
סניגוריו ובחירתו

(ב) מספרם של חברי הועד המיוחד הראשון בישוב כאמור תקבע המועצה בהתייעצות עם גופים ציבוריים, ובדרך זו תמנה את חבריו.

(ג) הועד המיוחד הראשון יכהן עד גמר תקופת כהונתה של המועצה הראשונה.

(ד) מספר חברי ועד מקומי — פרט לראשון — ייקבע על ידי הועד המקומי הקודם לו בשנים לב להוראות האסיפה הכללית.

(ה) מספר חבריו של ועד משותף ומספר הנציגים של כל ישוב ייקבעו בתכנית להקמת הועד, שתתקבל לפי סעיף 94 (ג).

(ו) חברי ועד מיוחד — פרט לראשון — בישוב שאיננו שיתופי וכן נציגי כל ישוב כזה בועד משותף ייבחרו באותו יום ובאותו מעמד שבו ייבחרו נציגי אותו ישוב למועצה, על ידי אותם הבוחרים, באותה השיטה ולאותה התקופה.

(ז) לא נבחר ועד מקומי כאמור בסעיף קטן (ו) או חדל ועד מקומי שנבחר לפעול, ימנה השר, לאחר התייעצות עם המועצה וגופים ציבוריים שלדעתו יש להם נגיעה בדבר, ועד מקומי, ורואים ועד מקומי זה כועד המכהן כדין עד אשר ייבחר ועד מקומי.

(ח) בישוב שיתופי יהיו האנשים המשמשים באותו זמן, על פי תקנותיו, כחברי הועד או המזכירות או ההנהלה של הישוב — הועד המקומי המיוחד של הישוב או נציגי הישוב בועד המקומי המשותף, אם לא נקבעה הוראה אחרת בתכנית להקמת הועד המשותף.

95א. הסעיפים 96 עד 102 לצו עמק הירדן כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 96 עד 102 גם לצו זה.

תחולת הסעיפים
96 עד 102 לצו
עמק הירדן

103. (א) למועצה תהא חותמת.

חותמת המועצה

(ב) חותמת המועצה תהא שמורה בידי ראש המועצה; ברשותו אפשר להניחה למשמרת אצל מזכיר המועצה או אצל עובד אחר שימונה לשם כך על ידי המועצה.

(ג) חווה או מסמך אחר שלא הוטבעה עליו חותמת המועצה לא יחייב את המועצה פרט למקרים שלגביהם נקבעה בצו זה הוראה אחרת.

(ד) אין להטביע את חותמת המועצה על כל חווה או מסמך מחייב אחר של המועצה אלא בפני ראש המועצה, חבר מועצה אחד והמזכיר או עובד אחר שהורשה על ידי המועצה, וכל אחד מהם יחתום את שמו על החווה או על המסמך האחר לראיה שבפניו נחתם.

103א. הסעיפים 104 עד 112 לצו עמק הירדן כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 104 עד 112 גם לצו זה.

113. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית תמר), תשט"ז—1956".

תוספת

(סעיף 1)

בתוספת זו, "מפה" — המפה של אזור תמר, הערוכה בקנה מידה 1:50000 והחתומה ביד שר הפנים ביום ו' באייר תשט"ז (17 באפריל 1956) ושהעתקים ממנה נמצאים במשרד הפנים ובמשרד המועצה האזורית.

חלק א'

שם הישוב	טור א'
טור ב'	תחום הישוב
דימונה	השטח המסומן במפה באות א'
חצבה	השטח המסומן במפה באות ד'
סדום	השטח המסומן במפה באות ב'
עין גדי	השטח המסומן במפה באות ג'
עין יהב	השטח המסומן במפה באות ה'

חלק ב'

השטח המסומן במפה באות ו'.

ו' באייר תשט"ז (17 באפריל 1956) (חמ 8001)
ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

פקודת התעבורה

חוק עזר לחולון בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה,² מתקינה מועצת עירית חולון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"אופניים" — אופניים או תלת-אופנים, שאינם ממונעים בכוח מיכני;
"המועצה" — מועצת העיריה;
"העיריה" — עירית חולון;

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק עכ"ח, עמ' 1271.

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„תושב“ — אדם שמקום מגוריו בתחום העיריה ;

„בוחן“ — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום העיריה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש העיריה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה נראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש העיריה או על ידי רשות מקומית אחרת. (ב) העובר על סעיף קטן (א), דינו — קנס מאה לירות.

רשיון לאופניים

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש העיריה והוא רשאי ליתן את הרשיון או לסרב לתתו. בקשה למתן רשיון

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידיים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של רשיון הוא עד ה-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות עבור אופניים ושל 4.500 לירות עבור תלת-אופניים, אולם אם הרשיון ניתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש העיריה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה. לוחית-מספר

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 200 פרוטה, אולם בעד-לוחית-מספר חדשה המוחלפת במקום לוחית-מספר פגומה או מטושטשת תשולם מחצית האגרה בלבד.

5. חוק עזר לחולון (רשיונות לאופניים), תשי"ב—1951 * — בטל. ביטול

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחולון (רשיונות לאופניים), תשט"ז—1956“. השם

פ. א י ל ו ן

ראש עיריית חולון

נחאשר.

כ' בשבט תשט"ז (2 בפברואר 1956)
(חמ 57410)

אני מסכים.

משה כרמל
שר התחבורה

ישראל בריהודה
שר הפנים

* ק"ח 210, חשי"ב, עמ' 55.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר קביעת מספרים לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית

חיפה חוק עזר זה:

1. בסעיף 7 לחוקי עזר לחיפה (קביעת מספרים לבנינים), 1938, במקום „1,500 ל"י" יבוא „3 לירות".

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (קביעת מספרים לבנינים) (תיקון), תשט"ז—1956".

אבא חושי
ראש עירית חיפה

נתאשר.
א' באייר תשט"ז (12 באפריל 1956)
(חמ 874008)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 797, עמ' 654; ק"ת 247, תשי"ב, עמ' 543.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לראשון לציון בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית

ראשון לציון חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 1א לחוק עזר לראשון לציון (פיקוח על כלבים), תשי"ג—1953, יבוא סעיף זה:

החלפת
סעיף 1א

1א. הסעיפים 2 עד 9 לחוק עזר לרמת-גן כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 9 גם לחוק עזר זה, אלא שבסעיף 8, במקום שנאמר בו „עשרים ל"י", יראו כאילו נאמר בו „100 לירות", ובמקום שנאמר בו „1 ל"י" יראו כאילו נאמר בו „2 לירות".

„תחולת
הסעיפים 2 עד
9 לחוק עזר
לרמת-גן

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראשון לציון (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשט"ז—1956".

ג. מינקוב
ראש עירית ראשון לציון

נתאשר.
כ"ט באדר תשט"ז (12 במרס 1956)
(חמ 897203)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 342, תשי"ג, עמ' 760.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגבעת עדה בדבר אגרת תעודת אישור

בחוק סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית גבעת עדה חוק עזר זה:

1. בסעיף 2 לחוק עזר לגבעת עדה (אגרת תעודת אישור), תשי"ב—1951², במקום „500 פרוטה“, יבוא „לירה אחת“.

תיקון נסעיף 2

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת עדה (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשט"ז—1956“.

הסמ

א. איצקוביץ

ראש המועצה המקומית גבעת עדה

נתאשר.

י"ד בניסן תשט"ז (26 במרס 1956)

(חמ 81001)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עם' 110.
² ק"ח 231, תשי"ב, עם' 355.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגדרה בדבר היטל עינוגים

בחוק סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לגדרה (היטל עינוגים), תשי"ז—1950², בסעיף 1, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

החלפת סעיף
1 (א) לתוספת

„(א) לתיאטרון, אופרה וקונצרט 10% ממחיר הכרטיס“.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגדרה (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ז—1956“.

הסמ

א. פרנקל

ראש המועצה המקומית גדרה

נתאשר.

ט' באייר תשט"ז (20 באפריל 1956)

(חמ 81058)

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עם' 110.
² ק"ח 77, תשי"ז, עם' 085.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעיר יזרעאל-עפולה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית עיר יזרעאל-עפולה חוק עזר זה:

1. בסעיף 2 לחוק עזר לעיר יזרעאל-עפולה (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1951,² תיקון סעיף 2 במקום "500 פרוטה" יבוא "לירה אחת".
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעיר יזרעאל-עפולה (אגרת תעודת אישור) (תיקון), השם חשט"ז—1956".

ד. קניאל

נתאשר.

ראש המועצה המקומית עיר יזרעאל-עפולה

ח' באייר תשט"ז (19 באפריל 1956)

(חמ"ס 83101)

ישראל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 144, תשי"א, עמ' 561; ק"ת 386, תשי"ג, עמ' 1042.

חוק הרשויות המקומיות (אגרת העברת מקרקעים), תש"י—1950

חוק עזר לעמק הירדן בדבר אגרת העברת מקרקעים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 2 לחוק הרשויות המקומיות (אגרת העברת מקרקעים), תש"י—1950,¹ מתקינה המועצה האזורית עמק הירדן חוק עזר זה:

1. אגרת העברת מקרקעים מוטלת בזה על העברה של מקרקעים הנמצאים בשטח שיפוט של המועצה האזורית עמק הירדן, וזה שיעורה:
(1) במכר או במתנה — 2% משווי השוק (כמשמעותו בתקנות העברת קרקע) של המקרקעים;
(2) בחליפין — 2% משווי השוק (כמשמעותו בתקנות העברת קרקע) הגבוה ביותר של אחד המקרקעים שבחליפין.
2. לחוק זה ייקרא "חוק עזר לעמק הירדן (אגרת העברת מקרקעים), תשט"ז—1956".

א. האפט

נתאשר.

ראש המועצה האזורית עמק הירדן

א' באייר תשט"ז (12 באפריל 1956)

(חמ"ס 84641)

ישראל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

¹ ס"ח 58, תש"י, עמ' 309.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראמה בדבר תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראמה חוק עזר זה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

1. בחוק עזר זה —

„בנין” — בית, צריף, מחסן או אוהל או חלק מהם, המשמש כיחידת דיור נפרדת, וכל מבנה אחר, לרבות הקרקע שמשתמשים או מחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או כמקום אחסנה ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — כל מבנה או חלק ממנו שעושים בו מלאכה, לרבות בית־חרושת, מוסך, מחסן או חצר המשמשים יחד עם בית מלאכה;

„אורווה” — מקום גדור או בלתי גדור, מקורה או בלתי מקורה, שמחזיקים בו בעלי חיים, לרבות רפת, לול, דיר, מכלאה או חצר שמשתמשים בו יחד עם האורווה;

„נכסים” — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים; „בעל נכסים” — לרבות אדם המקבל או זכאי לקבל הכנסה או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא־כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק בהם ובין שאינו מחזיק בהם;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכר;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברים, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ועופות ושאר אשפה של אורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה לא אשפה ולא זבל;

„רחוב” — לרבות מדרכה, ככר, רחבה, סמטא, מבוא, מעבר, גשר, מורד של ואדי, וכל מקום אחר ברשות הרבים המשמש או העלול לשמש מעבר;

„המועצה” — המועצה המקומית ראמה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מוהל” — המים היוצאים מן הויתים, הנשארים בקרקעית העוקה בבית־הבד אחרי הוצאת השמן.

2. (א) המועצה תקבע, בהמלצת המפקח ובאישור מפקח לשכת הבריאות המחוזית, מקום שישמש לאיסוף אשפה, פסולת וזבל (להלן — המזבלה).

(ב) אשפה, פסולת וזבל שהועברו למזבלה הם בבעלות המועצה.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1164, עמ' 110.

פרק שני : נקיון הבנינים והוצאת אשפה

נקיון בבנין

3. המחזיק בבנין, אורווה או בית מלאכה חייב —

(1) להחזיקם במצב נקי להנחת דעתו של המפקח ;

(2) לנקותם ולסלק מהם כל מרבד של סחי, פסולת, זבל או אשפה שבהם.

בית כסא
ובור שופכין

4. המחזיק בבנין חייב להתקין בו בית-כסא ובור שופכין סניטריים, להחזיקם במצב תקין, לתקנם, לשמור על נקיונם, ולהריק את בור השופכין, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

כלי-אשפה

5. (א) המחזיק בבנין חייב להתקין בו או בחצרו כלי סגור לאשפה, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע. (ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי האשפה ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה שום נוזל.

כלי-פסולת

6. (א) המחזיק בבית-מלאכה חייב להתקין בו או בחצרו כלי קיבול לפסולת, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם פסולת אלא לתוך כלי הקיבול לפסולת ולא ישאיר פסולת מחוץ לאותו כלי קיבול.

הוצאת אשפה
ופסולת

7. המחזיק בבנין או בבית מלאכה חייב להעביר את האשפה שבכלי האשפה או את הפסולת שבכלי הפסולת למזבלה לפחות פעם אחת בכל יום, מלבד אם הוציא מהם המפקח את האשפה או את הפסולת באותו יום.

אגרה

8. בעד הוצאת אשפה ופסולת על ידי המפקח ישלם המחזיק בבנין או בבית מלאכה למועצה את האגרה הנקובה בתוספת.

פרק שלישי : הוצאת זבל

כלי-זבל

9. (א) המחזיק באורווה חייב להתקין בה כלי קיבול סגור לזבל, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הוראות המפקח, ובתוך הזמן שיקבע. (ב) לא ישים אדם זבל אלא לתוך כלי הקיבול לזבל, ולא ישאיר זבל מחוץ לאותו כלי קיבול.

בור-זבל

10. (א) המחזיק באורווה שיש ליד אורוותו חצר, רשאי לכרות בחצר בור לזבל, ובלבד שמקום הבור, צורתו, עמקו ואופן כיסויו יהיו לפי הוראות המפקח. (ב) המחזיק בבור-זבל חייב לכסותו באדמה או לרוקנו לכשיתמלא או לפי הוראות המפקח.

הוצאת זבל

11. (א) המחזיק באורווה חייב להוציא את הזבל שבכלי הקיבול לפחות פעם בכל יום והוא רשאי להעבירו אל הבור אם יש בור סמוך לאורווה, או אל השדה אם יש לו שדה שברצונו לזבלו.

(ב) המחזיק באורווה שאין לו בור או שדה כאמור בסעיף קטן (א) או שלא העביר את הזבל כאמור באותו סעיף קטן, חייב להעבירו למזבלה.

פרק רביעי : נקיון הרחובות

12. (א) לא יטאטא אדם, לא יסיר, לא ישליך, לא ישים ולא יפזר ברחוב נייר-פסולת או פסולת אחרת מבית מלאכה, או אשפה מבנין, מאורוה ומבית מלאכה, מעגלה, ממכונת או מכלי קיבול שברשותו.

נקיון הרחובות

(ב) לא ישים אדם, ולא יפזר ברחוב מודעה, נייר או חפץ אחר לשם מסירת הודעה או כדי לעשות פרסומת, אלא על פי רשיון בכתב מאת המועצה.

(ג) לא ישים אדם, לא ישליך, ולא יפזר ברחוב קליפות, גרעינים או שיירים של פרי או ירק או אבר או עצם של בעל חיים או בשר, אדרת דגים או עצם או נוצה של עוף.

(ד) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב בקבוק, זכוכית או חרס, או שבר זכוכית או חרס, או כל חפץ אחר או גרוטאות מתכת, שברי כלים או חלקי מכונות או כלי רכב.

(ה) לא יעשה אדם צרכיו ברחוב, לא ילכלכו ולא יזהמו בכל דרך אחרת.

13. (א) המחזיק בבית-בד חייב למנוע נזילת מוהל מבית הבד אל הרחוב, וברחוב, פרט לתעלה המיועדת למי הגשם.

צינורות מוהל

(ב) המחזיק בבית-בד חייב להתקין צינור ברזל או תעלת ביטון סגורה להולכת המוהל מבית הבד אל המקום הקרוב ביותר שבתעלת מים-הגשם ברחוב, הכל להנחת דעתו של המפקח ובהתאם לדרישותיו.

(ג) המחזיק בבית-בד חייב למנוע את סתימתו של הצינור או התעלה, לנקותו, לתקנו ולהחזיקו במצב תקין, הכל לפי הצורך ולפי הוראות המפקח.

פרק חמישי : קבורת נבלות

14. אדם שברשותו נבלת בעל-חיים חייב להודיע על כך למפקח תוך 12 שעות ממותו של בעל-החיים ; וכמו-כן — אם ברצונו לקבור אותה בעצמו, או שהמפקח ידאג לקבורתה.

הודעה על נבלת בעל-חיים

15. הודיע בעל הנבלה כי ברצונו לקברה בעצמו, חייב הוא לעשות זאת במקום שיקבע המפקח ותוך הזמן שיקבע, ובהתאם להוראות המפקח.

קבורת נבלות

16. הודיע בעל הנבלה כי ברצונו שהמפקח ידאג לקבורתה, ישלם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרה

פרק ששי : מפגעים תברואיים

17. בפרק זה — "מפגע" —

מפגע

(1) בעל-חיים המוחזק באופן שהוא מעלה צחנה, או שהוא לדעתו של ראש המועצה או המפקח מזיק לבריאות ;

(2) הצטברות של זבל או חומר אחר שנודף ממנו ריח רע ;

(3) באר, בור-מים או בית-קיבול אחר המשמש לאגירת מים או לאספקת מים, אשר נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבחוכם ;

(4) תעלה, צינור, מרזב, ביב, צינור שופכין, מרזב תחתית של בנין שאינם מתאימים לשמש לתכליתם או הגורמים טחב לבנין או לבנין הסמוך ;

(5) חומר בבנין או על ידו שהוא לקוי בכללו או בחלקו באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות או טחב לבנין ;

(6) צינור שופכין, צינור מִי־פסולת או מזרב שהם סדוקים, שבורים, דולפים, סתומים או פגומים באופן אחר ;

(7) בור שופכין שאינו בנוי בצורת בור מסנן שאושר על ידי ראש המועצה ;

(8) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא אשר, לדעתו של ראש המועצה, אין שומרים על הנקיון שבהם או שאינם נקיים מריח רע העולה מתעלה, בית־כסא, עביט, משתנה או מפגע אחר, או שאינם מאווררים, לדעתו של ראש המועצה, במידה מספקת מאבק או מסיגים אחרים הנוצרים במהלך העבודה והמוזיקים לבריאות, או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים אשר, לדעת ראש המועצה, הם מוזיקים לבריאות ;

(9) כיריים, פת או ארובה הפולטים עשן או חומר אחר המתלהב ואינו מתעכל באופן המזיק לבריאות, לדעת ראש המועצה ;

(10) כל דבר, אשר לדעת ראש המועצה או המפקח, עלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו או להביא לידי הרגזה או לידי פגיעה לחוש הראיה, הריח או השמיעה.

18. (א) לא ישים אדם מפגע בנכסים ולא יניח בעל הנכסים, או המחזיק בהם, למפגע שיחא קיים בהם.

(ב) נמצא מפגע בנכסים, רואים את בעל הנכסים או את המחזיק בהם כאדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) ; היו בעלים או מחזיקים אחדים, רואים את כולם יחד או את כל אחד מהם לחדר כאדם שעבר על ההוראות האמורות.

19. (א) המפקח רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 18 לסלק את המפגע ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוקו ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לסלק את המפגע או לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

פרק שביעי : הוראות שונות

20. המפקח רשאי להיכנס לכל מקום ולכל בנין, אורווה או בית־מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה או הוראות שניתנו על ידיה, או כדי לסלק כל מפגע או מכשול או כדי לבצע כל עבודה שהוא רשאי או חייב לבצע לפי הוראות חוק עזר זה.

21. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו ולמלא את תפקידיו לפי חוק עזר זה.

22. לא מילא אדם אחרי הוראה או דרישה של המפקח לפי הסעיפים 4 עד 6, 9, 10, 13, או 19, או מילא אחרי הוראה זו או ביצע עבודה מן העבודות המפורטות בהודעה שניתנה לפי סעיף 19 שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאי המפקח לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

23. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו

הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או שנשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים.

24. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות; ואם עבר על הוראות סעיף 18 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 22 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות בכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או לאחר הרשעתו בדין.

25. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראמה (תברואה), תשט"ז—1956".

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

2.000	1. אגרת הוצאת אשפה (סעיף 8) — לשנה
	2. אגרת קבורת נבלות (סעיף 16):
1.000	לכל סוס, חמור, פרד או חזיר
1.000	לכל תאו או ראש בקר
1.000	לכל גמל
0.500	לכל ראש צאן
0.250	לכל כלב או חתול

נתאשר.

ש פ י ק ח נ א ד י ב
ראש המועצה המקומית ראמה

כ"ד בניסן תשט"ז (5 באפריל 1956)
(חם 85475)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

תיקון טעות דפוס

בקובץ התקנות 599, תשט"ז, עמ' 730, בצו המועצות המקומיות (מועצה אזורית מנשה) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956, במקום המספרים "2", "3", "4" שבראש סעיפי הצו האמור צ"ל "1", "2", "3".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).